

Sevmeyi Öğreten Sensin Annem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Mart 2023

Arka bahçesindeyim örgülü ömrün ve hitabı eksik yüreğimin...

Sensiz her kare senden ziyade
Sensizliğin kor gibi yaktığı zamanlardan geldim, anne.
Sessizlikle sarılı sağım solum; nefesine müteşekkirim
Bir elim yağda bir elim balda iken dünümde
Geldiğim zamanlardan ders çıkardım şu ölümlü âlemde...

Gıyabında ömrün,
Sensin karşılıksız sevmeyi öğreten
Sensiz yüreğine asılı olduğum
Sensizliğin izini sürdürdüm aylardır
Aylak aylak gezdiğim tozlu yollarında şehrin
Şimdilerde hem hüzündür düşen payıma hem huzur
Hem de umut:
Yâd edilesi güzelliklerin uğruna
Beklediğim her vakit o vakit
Ezan sesinde saklıyım ve sevgim ve iman gücümle
Aştığım yollar tamamen kalmasa da yerinde

Azat edileceğiz, annem bu isli rüyadan
Karabasanları silip el ele verip düşeceğiz senle ikimiz
Uzun yollara ve uzak diyarlara göç edeceğiz.

Kiblemdesin ve koynumda
Kardığım ömür neler neler uğruna
Feragat ettiğim sabit bir sayı değilim artık
Ne de yutan eleman
Asal sayı addedilsem de bilir Rabbim beni
Asil ve eseri duaların
Aşikâr sevdiğim insan ikliminde saklı yüreğim iken
Tek servetim
Ve beyan ettiğim iç sesim, iyi niyetim.

Göğün korunaklı yollarında gidip geldim
Mealim hem hüznün hem neşe
Hali hazırda çocuk kalmamsa senin sayende
Senin uğruna ne savaşlar verdim
Sensizlikle sınıandım ve erdim bu güne
Nefesin ve sıcaklığın dindirdi yaşadığım kabir azabını
Tokalaştığım kader ve keder dahi kabulüm
Acıyla örtüşen hüznü yüreğim
Dalga dalga da yükselir sesim.

Başımın üstünde yerin
Ve ellerim senin ellerin;
Ayaklarım senin ayakların
Ayaklanırım da nerede bir adaletsizlik görsem
Gerçi içimden söylerim yanlışı
Başa çıkamadığım nice insan
Hakkından gelendir Rabbim ve kaderim
Esefle yaşamadığım kadar
Huzura dair bir yolculuk benimki:
O minval ki ömre dair
O meal ki yüreğin esintisi her sözcük aşikâr
Kanadığıma delalet yazdığım her şiir.

Kaybolmaksızın ansızın elbet tekelinde kaderin
Yangınım ben yangından ilk kurtardığım, sensin annem

Yârim, çiçeğim ve narin benliğim
Sözcüklerimle asılı göğün yıldızı
Yerin çiçeği
En güzeli ise senden duymak ismimi.

Solmak dediğin ne ki nezdinde evrenin
Yeter ki sen solma ve soluğunla başımı okşa
Ve ettiğin dualarınla ayaktayım
Kiblemde saklı rüzgârın uçuşturduğu saçlarım
Her teli feda olsun sana
Fedaisi olduğum sevginin sönmez feriyim
Ve neferi hayat denen iklimin
İkiletmeden sevdiğimse tek gerçeğim
Yeter ki ışıldasın gözlerin ve çınlasın kulaklarım
Ruhumda saklı devasa sevginin
Anahtarısın sen ezelden sevmeyi öğreten
Yegâne varlığısın yarenim ve yârim:
Yandığım kadar Rabbime hamt ettiğim...